

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر زیبا شناسی محیط و فضا بر افزایش خلاقیت در دانش آموزان

محل انتشار:

سومین کنفرانس سراسری نوآوری های اخیر در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

اصغر چرامین - کارشناس ارشد معماری واحد بندرعباس دانشگاه آزاد اسلامی بندرعباس ایران

مریم حسین قدیری - گروه معماری واحد دزفول دانشگاه آزاد اسلامی دزفول ایران

خلاصه مقاله:

تفکر طراحی به شکل قابل توجهی طی ربع قرن گذشته رشد کرده است. طی سه چهارم ابتدایی قرن بیستم اصول طراحی این توصیه را دنبال کرد که فرم همیشه از کارکرد پیروی می کند قبل از دهه 1970، این تفکر وجود داشت که جنبه های کارکردی محیط رامی توان با کنترل زیبایی شناسی (در اصل، بصری) ویژگی های طراحی بهبود بخشید. تقریباً از سال 70 بسیاری از طراحان دست به تغییر این تصور زدند که جنبه های زیبایی شناسی محیط را میتوان با یکی کردن ارتباطات کارکردی و اکولوژی بهبود بخشید. پاسخ ایان مک هارگ به این توصیه سالیوان که فرم از کارکرد پیروی می کند، این بود: فرم از هیچ چیز پیروی نمی کند - فرم با تمام مراحل یکپارچه است. مرزهای زیبا شناختی نباید ثابت در نظر گرفته شود و همیشه باید جایی برای فرد پیشرو باشد برعکس، نیازی نیست که چیز جدید یا تازه را برتر از چیزهای سنتی بدانیم. ذائقه ها ممکن است در طی زمان تغییر کند، اما مطمئناً اگر ویژگی یا سبک بخصوصی یکبار جذاب به نظر بیاید، می تواند دوباره نیز چنین باشد. محدود کردن طراحی به امور زیبا شناختی به معنای بد جلوه دادن پیچیدگی این کار است. ارزش های زیبا شناختی باید در برابر نیازهای کارکردی و امور اجتماعی و اکولوژیکی سنجیده شوند.

کلمات کلیدی:

معماری منظر، زیبا شناسی، محیط و فضا، یادگیری بیرونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/569273>

